

Landsmøte 2019

En guide for landsmøtepåvirkning: Hvem skal lede Psykologforeningen?

Bjørnar Olsen
Sjefredaktør

Både sentralstyret og presidentskapet er på valg på Psykologforeningens landsmøte i november. Følges tradisjonen, blir det mye gjenvalg gjennom akklamasjon. Men uten kamp om vervene, gis vi ingen alternative visjoner for hvordan foreningen bør arbeide i årene som kommer.

Landsmøte 2019

Psykologforeningens landsmøte avholdes først 20.-22. november. Men ønsker du å påvirke foreningens politikk og sammensetning, har du i praksis kun tiden frem til sommeren til rådighet. I tre kommentarer skisserer Psykologtidsskriftet hvordan du kan påvirke Psykologforeningens politikk inn mot landsmøtet. Hvem bør representere deg som medlem? Hva bør være foreningens hovedsatsningsområde? Og hvordan melder du inn enkeltsaker til årets landsmøte?

Det er først til høsten at den endelige dagsordenen for Psykologforeningens landsmøte settes. Men alt nå vet vi at to saker vil stå på den: Et nytt sentralstyre skal velges, og man skal velge hovedsatsningsområde. I tillegg vil det alltid være rom for gode enkeltsaker, noe vi kommer tilbake til i Psykologtidsskriftets tredje og siste kommentar.

La oss starte med den politiske ledelsen. Hele sentralstyret – inkludert president og visepresidenter – står på gjenvalg, slik de alltid gjør i forbindelse med et landsmøte. Landsmøtekalenderen forteller at fristen for å fremme kandidater er 2. oktober, men forslagene bør komme langt tidligere enn det. Valgkomiteen kommer med sin innstilling til kandidater 7. juni. Anonyme kilder har tidligere signalisert at det trolig er det sittende presidentskapet som vil innstilles, men valgkomiteen selv presiserer til Psykologtidsskriftet at de ikke har konkludert på noen innstilling, og fortsetter: «Vi er i en prosess der vi ønsker å få nominert kandidater til alle verv og det er et godt stykke igjen til vi vil begynne å vurdere kandidatene opp mot den store helheten og opp mot hverandre.»

Nominasjonen av Håkon Skard som presidentkandidat signaliserte opprinnelig en kamp om presidentvervet. Men 20. mars kom beskjeden om at den sittende presidenten, Tor Levin Hofgaard, ikke tar gjenvalg. Det krever at andre lokallag, valgkomiteen eller andre må fremme egne kandidater hvis det skal bli en kamp om vervet.

Ønsker du et annet presidentskap, må altså noen andre på banen. Og andre er kanskje deg. Du kan samle støtte til et privat forslag, påvirke valgkomiteen og mer til. Men det vanligste i foreningens historie er at det er gjennom lokallagene at motkandidater fremmes. Som når Akershus fremmet

Heidi Tessand som sin nestlederkandidat ved forrige landsmøte, eller da lokallaget i Oslo stilte med Anne-Kari Torgalsbøen som sin motkandidat i 2007. Ønsker du at ditt lokallag skal fremme andre kandidater, finner du kontaktinformasjonen på Psykologforeningens hjemmesider.

Men Psykologforeningen har ingen tradisjon for politisk kamp om sentrale verv, skrev vi på lederplass før landsmøtet i 2016. Samtidig vil en kamp om vervene gjøre at kandidatene må formulere hva de vil oppnå, i god tid før landsmøtet, slik at de kan samle støtte til sine saker og sitt kandidatur. Så selv om kontinuitet gjennom gjenvalg kan være behagelig, ja, endog riktig, gjør den manglende politiske kampen at vi mister en anledning til å få tydeliggjort foreningens samfunnspolitiske, fagpolitiske og lønnspolitiske veivalg. Og hvordan skal vi vurdere presidentens og sentralstyrets innsats de neste tre årene, hvis de ikke har formulert en politisk visjon vi kan holde de opp mot?

Det er også enklere grunner til at du bør spille inn dine kandidater. Som at verken valgkomiteen eller foreningen (eller Psykologtidsskriftet) har oversikt over alle de politiske talentene som befinner seg blant foreningens snart 9500 medlemmer. Da må kanskje nettopp du ta ansvar for å gjøre foreningen oppmerksom på dette talentet.

Eller kanskje grunnen er så enkel som at du mener at det mangler representanter fra ditt arbeidsfelt i den politiske ledelsen. Det kan være at sentralstyret mangler psykologer som kjenner NAV godt, at forskere burde vært representert, eller at en psykolog som kjenner kommunal forvaltning godt, bør inn.

Eller mer radikalt, kanskje bør sentralstyret også ha medlemmer fra utsiden av psykologstanden? På lederplass mente Psykologtidsskriftet at foreningen bør se om viktige interessenter – stakeholders – bør få plass i sentralstyret. Og foreslo at brukere burde få plass, siden disse åpenbart påvirkes av psykologers virksomhet. Dette er noe foreningen fortsatt bør vurdere.

Ønsker du å påvirke sammensetningen i sentralstyret, er kanalene i stort monn lik de som er skissert over: Valgkomiteen og lokalavdelingen er den raskeste veien inn. Men som med all lobbyvirksomhet: En SMS eller en e-post er sjelden nok. Skal du nå frem, allier deg med kolleger. Send både brev og e-post – og send det til flere enn én person. Skriv leserinnlegg, blogg, bruk sosiale medier. Og ikke vær redd for debatten: Den er bare med på å vitalisere Psykologforeningen og dens politikk.

Og husk: Man påvirker også ved å gi støtte til sittende kandidater og si seg enig med siste taler. Er det viktig for deg at det sittende styret fortsetter, fortell valgkomité, lokalavdeling og andre om det. Da gir man også klare signaler om hva man bør fortsette med.

Uansett: Valget er ditt.

I en tidligere versjon av saken skrev Psykologtidsskriftet at Valgkomiteen signaliserte at de ville innstille det sittende presidentskapet. Etter Valgkomiteens presisjon, er denne delen av teksten endret (13.02.2019). Artikkelen er oppdatert etter at det ble klart at den sittende presidenten ikke tar gjenvalg (2.02.2019).